17/04/2024

Четрдесет дана од блаженог упокојења Епископа моравичког Антонија (1970–2024)

Дана 19. априла 2024. године навршава се четрдесет дана од блаженог упокојења Епископа моравичког Антонија (Пантелића), првог настојатеља обновљеног Подворја Српске Православне Цркве у Москви и викарног епископа Патријарха српског.

Света Литургија пређеосвећених дарова биће служена у храму Светих апостола Петра и Павла покрај Јауске капије са почетком у 8,30 часова, а затим ће бити служен помен на гробу новопрестављеног владике Антонија.

Епископ моравички Антоније је уснуо у Господу 11. марта 2024. године у Москви. Рођен је 23. јула 1970. године, на празник Преподобног Антонија Кијевопечерског, у Ваљеву од оца Радована и мајке Јелке (рођ. Милићевић). Основну школу је завршио у Причевићу код Ваљева, после чега уписује Богословију Света Три Јерарха у манастиру Крки, коју успешно завршава 1991. године. Као ученика богословије 23. септембра 1989. године у манастиру Крки у чин мале схиме замонашио га је Епископ жички Стефан, који га је и рукоположио у чин јерођакона 10. децембра 1989. године у

манастиру Жичи, а у чин јеромонаха 5. јануара 1991. године такође у манастиру Жичи. На предлог Епископа жичког Стефана, а по благослову Светог Архијерејског Синода Српске Православне Цркве, јеромонах Антоније је 1992. године уписао Московску духовну академију у Свето Тројице-Сергијевој лаври (Сергијев Посад). Дипломирао је академске 1995/96. године. Са одличним успехом одбранио је и кандидатску дисертацију (катедра за Историју помесних Цркава) на тему „История Сербской Православной Церкви с 1945 по 1995 годы“. Као најбољи студент у генерацији био је и стипендиста Московске духовне академије. Одлуком Научног савета Московске духовне академије 31. маја 1996. године јеромонаху Антонију је додељено научно звање кандидата богословских наука Московског универзитета.

По повратку из Русије 1996. године, унапређен је у чин синђела и постављен за намесника и благајника манастира Студенице, одакле је касније прешао у Митрополију добробосанску и примљен за сабрата манастира Добруна. На предлог Митрополита добробосанског Николаја, Свети Архијерејски Синод Српске Православне Цркве је поставио синђела Антонија 2000. године за професора Богословије Светог Петра Добробосанског у Фочи. Исте године предавао је и на Музичкој академији Универзитета у Источном Сарајеву. Истовремено је обављао дужност старешине Саборне цркве у Сарајеву, где бива унапређен у чин протосинђела на Божић 2001. године. На предлог Патријарха српског Павла, Свети Архијерејски Синод је изабрао 2002. године протосинђела Антонија за старешину Подворја Српске Православне Цркве у Москви. На основу одлуке Светог Архијерејског Синода, митрополит Николај 17. марта 2002. године у капели Духовне академије Светог Василија Острошког у Фочи произвео протосинђела Антонија у чин архимандрита. На предлог Патријарха српског Павла, Свети Архијерејски Сабор Српске Православне Цркве, на свом редовном заседању 2006. године изабрао је архимандрита Антонија за викарног епископа Патријарха српског са титулом Епископ моравички. Хиротонија је обављена 23. јула 2006. Године у Саборном храму Светог архангела Михаила у Београду од стране Патријарха српског Павла и уз саслужење осамнаест архијереја.

Степен звања магистра теологије стекао је на Руском православном институту Светог Јована Богослова у Москви успешно одбранивши магистарски рад на тему „Богослужебные традиции в Сербской Православной Церкви“. Пред Међународним академијским акредитационим и атестационим комитетом (МАААК) успешно брани научну дисертацију на тему „Богослужења у дохалкидонским црквама“, стекавши звање доктора теологије. Од 2003. године, епископ Антоније је предавао на Руском

православном институту „Свети Јован Богослов“ у Москви, где је до избора у звање декана 2018. године био и управник Катедре за литургијско богословље. Одлуком Научног већа Московског православног универзитета Светог Јована Богослова 2018. године, епископ Антоније је постављен за декана Филозофско-богословског факултета Московског православног универзитета у Москви. На поменутој фукцији се налазио све до 1. јула 2022. године. Докторску дисертацију под називом „Односи Српске Православне Цркве и Руске Православне Цркве у периоду између 1944. и 1950. године, на основу материјала из архива Русије и Руске Православне Цркве” успешно је одбранио 2019. године на Православном богословском факултету Универзитета у Прешову (Словачка). Носилац је високих црквених и државних одликовања. Аутор је следећих књига и монографија: Господи посети виноград сей, Православна Москва (водич кроз православне светиње руске престонице), Отношения Сербской и Русской Православных Церквей на основании документов российских архивов, Святые земли сербской, У загрљају Богородичиног града и Свидетель истории и живой голос традиции. Превео је следеће књиге: Померање граница срца Митрополија тверског и кашинског Амвросија (Јермакова), У шта верују православни хришћани Митрополита будимпештанског и мађарског Илариона (Алфејева), Запитајмо се о будућности човечанства Патријарха московског и све Русије Кирила и Тајна предивних дела Митрополита тверског и кашинског Амвросија. Био је аутор чланака и радова објављених у руском издању Православне енциклопедије, као и у раду Поклоничке агенције Пут вере и Издавачке установе Подворја Српске Православне Цркве у Москви.

spc.rs